

тель пожелалъ да провѣри това нѣщо. Отишълъ единъ день въ Борисовата градина, приближилъ се до една ябълка, съсрѣдоточилъ се и се обърналъ мислено къмъ нея да каже, каква услуга иска отъ него. Поседѣлъ малко, концентриралъ се и чакалъ да разбере, какво ще му каже ябълката. Той си помислилъ, че ябълката ще пожелае да я полѣе съ една кофа вода. Какво било очудването му, когато възприелъ отъ ябълката следната мисълъ: Моля ти се, наведи се долу при коренитѣ ми и ще видишъ, че единъ тель отъ дълго време ме обвива и притѣснява. Извади този тель и го хвърли настрана. Той се навелъ и видѣлъ, че наистина единъ тель обвивалъ ябълката близо до корена ѝ. Развилъ тела и го хвърлилъ настрана. Така той я освободилъ отъ притѣснението, което тельтъ ѝ причинявалъ. Както виждате, между ябълката и човѣка се създаде връзка, и ябълката проговорила на човѣка, изказала му нуждитѣ си.

Както разумното сѣщество, човѣкътъ, можа да освободи ябълката отъ затруднението ѝ, така и за васъ трѣбва да дойде нѣкое разумно сѣщество да ви освободи отъ внушенията, на които се подавате, съзнателно или несъзнателно. Опасно нѣщо е внушението. За да се предпази отъ сѣщества по-низки отъ него, човѣкъ трѣбва да бжде буденъ, да не спи, или да не е пиянъ. Когато вниманието на човѣка се отклони, или разсѣе, лесно може да му се внушава. Седи нѣкой човѣкъ и си размишлява. Въ това време дохожда при него другъ единъ и му показва едно количество отъ злато, около 50,000 стерлинги. Този човѣкъ веднага отклонява вниманието си и спира погледа си върху паритѣ. Онзи, който му показва паритѣ, използва неговата разсѣяностъ, за да му внуши, каквато мисълъ иска. Значи, когато съзнанието на човѣка не е будно, лесно може да му се внуши нѣкаква мисълъ. Така постъпватъ хората отъ свѣта. Тѣ си внушаватъ единъ на другъ, и по-силниятъ казва: Знаете ли, кой съмъ азъ? Така тѣ се вързватъ, и много време трѣбва да се мине, докато дойде нѣкой да ги развърже.

„Вързано и развързано.“ Какво печелятъ хората, като се вързватъ и развързватъ? — Като се вързватъ и развързватъ, между тѣхъ се създаватъ лоши навици. Нѣщата се вързватъ само на земята и въ ада, но не и на небето. „Каквото вържете на земята, вързано ще бжде и на небето. И каквото развържете на земята, развързано ще бжде и на небето.“ Не се казва обратното, но се казва, че каквото на-